

dig desavouerende; men ogsaa blandt Mindretallets finantzielle Fagmænd, om jeg saa maa kalde dem, have vi nu med Hensyn til denne Sags tekniske Side fundet en Anerkjendelse derved, at man ikke alene overhovedet i Principet har erkjendt Berrættigelsen eller Forparligheden, om jeg maa bruge dette Udtryk, af en Indtægts- og Formuesskat, men jeg spøier endvidere til, at der delvis er sat en Betingelse for denne Sags Gjennemførelse. Jeg gjør opmærksom paa disse Punkter af Mindretallets Forslag, som indeholdende Indrømmelser overfor Flertallets Standpunkt, fordi disse Indrømmelser netop findes paa de særlig faglige Punkter. De angaa de rent militære, de rent tekniske, rent fagmæssige Spørgsmaal. Det har været netop den vanskeligste Side for Flertallet i dette Thing med fuld Anerkjendelse af den Usaghyndighed, hvoraf vi ere i Besiddelse, at forsøgte og hævde vor Opfattelse paa de Punkter, hvor vi mødte Indvendinger fra de Saghyndiges Side. Jeg haaber nu, at denne Strid skal faae en Ende, at Striden mellem de Saghyndige og Usaghyndige maa holde op; thi det forekommer mig, at der ikke længere foreligger nogen militær teknisk Uenighed mellem de to Sider. Sagen synes mig altsaa at være renset for adskillige af de noget udenfra hentede Betragtninger, som have fundet Sted under Valgene, og at Stridsspørgsmaalet nu er renset saaledes, at det staar som et Ægmandsspørgsmaal, at Striden dreier sig simpelthen om dette: Vil man lade sig binde fremtidig til Kjøbenhavn ved at gaa ind paa Paabegyndelsen af faste Forter, og vil man gaa ind paa at give en Bevilling af en saadan Størrelse, cirka 30 Mill. Kr., lidt mere eller mindre, uden at disse Penge ere forud sikrede tilveiebragte ved en Skat paa Indtægt og Formue. Stridsspørgsmaalet er efter min Mening renset ud til kun at være en Strid om disse to Punkter, og skulle vi, hvad jeg selvfølgelig ikke antager, gaa en ny Appel til Vælgerbefolkningen imøde, vil jeg se en Fordel derved, at Striden nu kun dreier sig om Spørgsmaal, som enhver Ægmand kan forstaa og dømme om. Vi anerkjende saaledes meget den alvorlige Overveielse, som har fundet Sted fra det ærede Mindretals Side, af alle disse tekniske, militære Spørgsmaal, og det saa meget mere, som denne Overveielse har ført Mindretallet ikke uvæsentlig vor Betragtning imøde; men paa den anden Side kan jeg ikke ofte nok gjøre gjældende, at, saalænge Mindretallet netop følger at fastholde sin principale Overensstemmelse med de Stridspunkter, som Opløsningsbrevet indeholder, saalænge vil det ikke kunne vente, at Flertallet skulde være mere tilbøjeligt end Mindretallet til at fravige det Grundlag, hvorpaa vi ere valgte. — Forhandlingerne i Udvalget saavel med det høitærede Ministerium som med Mindretallet, maatte herved anses for afsluttede. Udvalget havde efter Flertallets

Opfattelse endt sit Øverv; man havde søgt en Klarhed af Thingets Forhold i denne Sag overfor Regjeringen, og jeg tror ikke, at der, saaledes som Sagen nu foreligger oplyst i Betænkningen, lades noget tilbage at ønske med Hensyn til Klarhed. Men der blev da endnu det Spørgsmaal tilbage for Flertallet, medens man ikke kunde tilraade Thinget at fortsætte en Forhandling, om hvilken det forud var givet, at den vilde blive resultatløs, hvorledes da Forhandlingens Afslutning skulde finde Sted. Idet man da paa den ene Side erindrede, at vor Forhandling i forrige Samling endte med, at intet positivt Forslag blev vedtaget, idet Stemmerne ved den endelige Afstemning her i Thinget stode 47 mod 47 — om der end forøvrigt, som ogsaa bemærket i Betænkningen, ikke kan tillægges denne Afstemning dens fulde Betydning netop efter den høitærede Conseilspræsidents Erklæring — og man paa den anden Side mente, at det var af særlig Interesse at kjende den Betydning, som der maatte tillægges Udsalbet af Folkethingetsvalgene overfor dette Spørgsmaal, saa har man søgt at faae Klarhed herover ved at tilraade Thinget at vedtage en motiveret Dagsorden, saaledes som her er foreslaaet i Betænkningen. Man maa nemlig huske paa, at det Forslag, det Tilbud, som i sin Tid fremkom fra Folkethingetsflertallets Side ikke var bygget paa nogen forudgaaet Forhandling med Vælgerne saaledes, saa at det var givet, at en Beslutning, der havde de Dimensioner, som denne havde, fandt Stadfæstelse hos Vælgerne. Det var altsaa et Løfte, givet paa Vælgernes Vegne, og det var derfor ønskeligt, at det fik sin Befæstelse. Jeg tror og udtaler det med stor Tilfredshed, at det Tilbud, som Folkethingets Flertal har givet, har fundet Tilslutning, har fundet Anerkjendelse hos den aldeles overveiende Del af det danske Folk. Jeg vil der strax sige, at Spørgsmaalet om at gaa yderligere, at Spørgsmaalet om de 100 Millioner, eller hvilket Tal man nu vil nævne, at Spørgsmaalet om store Befæstninger og Sligt foreligger, kan jeg gjerne sige, i Grunden slet ikke paa den almindelige Befolknings Dagsorden. Det Spørgsmaal, hvorpaa denne staar, er, om man overhovedet vil være med til at anerkjende det Forslag, det Tilbud, som Folkethingets Flertal har gjort, eller om man vil foretrække Intet at gjøre. Det er min Opfattelse af Valgenes Betydning, at der er vist Beredvillighed, vist et Sindelag hos det danske Folk, som jeg ogsaa sætter særlig stor Pris paa, et Sindelag, som netop giver en Bevilling af den Art sin Betydning; thi jeg ser dens største Betydning i at være et Moment, jeg kan gjerne sige: i selve Folkeopdragelsen, et Moment til at løfte Folket ud over adskillige smaalige Hensyn. Men jeg spøier ogsaa til, at det gode Sindelag, som nu er tilstede, kan forstyrres, thi det er jo en naturlig, almindelig Erfaringsætning, at, hvad der tilfidesættes og tilbage-